

خه تهنه گردن له نیوان که مته رخمی دهسه لات و ناهوشیاریدا

۲۰۰۷ دا تهنه (۱۵) کچیان خه تهنه کردوه. خه لکی ناوچه کوش رخنه یان هیه له وهی که تانه مرؤ نهوان بیج ناگان له زیانه کانی خه تهنه کردنی کچان.

فاتیمه وتی "جا که نه مه خراپه و حه رام نیه، بؤ که س پیی نه وتین".

نهوان زور گله ییان له ههرسی که نالی ناسمانی کوردسات و کوردستان تیغی و زا کروس هیه، که تهنه که ناله ده گاته ته و گونده سنوریانه، به لام گرنگی بهم باسانه نادن، به پیکه نینیکی تهنه نامیروه وتی "ولا باوکم کوردسات و کوردستان و زا کروس که نالی پیاهو هی شاریه کانه، که می لادیسی خوا کردی وتی".

دانیشتوانی تم گونده نه کردنی خه تهنه یان پیج سیریبو نه و کاته می گولی به سه رسومانوه باسی له وه کرد که یه کچ له گونده شوی کردوه خه تهنه نه کراوه، هم مو ژن و کچه کان پیکه وه به یه ک دهنگ وتیان کورد نه بو بویه! به پیی قسه کانی نهوان ته و کچه له به غذا گوره بو، هره له به رنه وهی خه تهنه نه کراوو، بویه به کوردیان نه ده زانی. له میانه می تم گه شته دا گفتوگوی چرویر سه بارت به زیانه کانی خه تهنه کردن، که له گهل ژنانی گونده که کرا، فاتیمه وتی "تو ناییت برؤیت تا کو و ره قیه کمان بؤ نه نویست که خه تهنه کردنی کچان مه ترسی داره و زیانی زوره بیدم به و ژنه می منداله کمان خه تهنه ده کات".



وینه که به ره زامه می خیزنه که می بلار کراوه تهنه.

یان کچیک هیه تهنه نه کراییت، به رگری له بونی تم دیار دیه ده کردو پاساویسی بؤ نه جامدانی ده پینا وه وه به شه رمیکه وه وتی "ناخ ده پیت ژنان خه تهنه بکرین بؤ نه وهی زه قیان زور نه پیت". جه میله می دایکیشی بؤ چونه که می بیژانی دوبات ده کردوه وتی "گهر ژنان خه تهنه نه کراین ساری کولی پیوان دهن". جه میله و بیژان که نه یان ده زانی تهنه نیان چهنه، به لام ده یان زانی خه تهنه کردن بؤ چیه، له گهل ته وه شدا درکی ته وه یان نه بو که تم دیار دیه دژ به خویانه. هره چهنه خه تهنه کردنی کچان روو له که مبنه، به لام بوونی دیار ده که وه که هله سوروانی مافی ژنان ناماژدی پیده ده و به پینا کار می مافی مرؤقی دادین له گهل ته وه شدا، له گونده کی وه دؤ له ره قیه ریژدی خه تهنه کردن به به راورد له گهل سالی پاردا که متر بؤ تهنه، له سه رته ای سالی

خراپه". نه و کوره زاکانی زورخوش ده ویست، وه باسی ده کرد له وای ته وهی هاوسه ره که می مرد وه ته نه باوکی ته و مندالانه می هه بوو ژانی خوی بؤ به خوی کردنی کوره که می تهرخان کردوه، نیستاش هره چی شتیک باش بیت بؤ نه وانی ده ویت، دایکی کابان ژنیکی گه نه جه له گفتوگویی نیمه و خه سویی مات بو بو، پاش که میک به گله یه وه وتی "وه بالمان به ته ستوی ته وانه می ده زانن خراپه و پیمان نالین، یه که له کناله ناسمانیه باسی خراپی خه تهنه یان بؤ نه کردین". جه میله ژنیکی ته مهن ۳۰ سالانه و دانیشتوی گوندی پلنگانه، خوی و ههر چوار کچه که می خه تهنه کراوو کچیک یه که سالانه می هیه و وتی "ته وه ماوه خوم له ویش نه جات ده ده". بیژان که ته مهنی ۱۴ سالانه و کچی جه میله یه، به هیه چ جوریک نه ده چه عه قلیه وه که ژنیکی

رونک فهرج

ره پیل له هیه وانه چیمه تنو زبره که می خویان گا گول که می ده کرد، که چاری به نیمه که وت زور به خیرایی وله سه رسنگ خوی کرد به زوره قوره که دا، دایکی به ده قسه که نه وه له گهل وتی "مه ترسه روله مه ترسه" و دایه قایی پیکه نین و وتی "لهم روزه دا سونه تمان کرده بویه که سیک نه ناسیت لیی ده ترسیت". فاتمه حمد نه می دایکی ره پیل و ته مهنی چل ساله، دانیشتوی گوندی سپیاه، نه و شهرم سه رایی داپوشی که گو بیستی ووشی خه تهنه بو، دم و جاوه نه سه ره که می سور هله گه راو لیوه کانی ووشه که بو، سه ری دانه واندو وتی "هفته می پیشو ته م کچه م خه تهنه کرد، لهم گونده هه مو مان کچ خه تهنه ده که مین". ته م له کاتی که دا روزه ریک خراوه کانی ژنان له می دیاکانو کورو سیمیناره کانیان هاواریان لیبه رزه پینته وه دهسه لات له مه ترسی به هره دوامبونی تم دیار دیه ناگا دارده که نه وه، به لام دایه فاتمه زور به سانایی و به راشکاوانه وتی "هه ویکم خه تهنه می کچانی تم گونده هه مو گونده کانی ده وریه ده کات و به کارکی خیری ده زانیت، ژنان له گونده کانی تره و دین ولیی ده پارینه وه تا خه نه می کچه کانیان بؤ بکات". مروه محمده کریم نه کی کابانی ته مهنه ۴ سالانه و به ده نگیکی کزوه وتی "بؤ خه تهنه

بؤ پاراستنی شهره می کچه که می له تو الیتدا به ند ده کات

نیکراره غایب. نه وال

ده ته قیتسه وهو پارچه پارچه ده پیت، وه خوی ده لیت "له و روزه نه خوشمو ناگام له خوم نیه". به رژین که هیمن ده پیتسه وهو ده ست ده کات به قسه کردن، تهنه ت درک به وه زعی خوی ده کاتو که سوکاری می به رپر سه ده کاتو گلله ییان لیده کات، که گوایه که مه ترخمه من له گهلیدا، به لام جاری واش هیه وه باوکی ده لیت "هوشی نامینیتو زور خراپ تیکده چیتو جل له بهر خویدا داده مالت". به رژین ده لیت "له گه رماو له ناو ناو ده ستدا به ند کراوم، بویه خوم رووت ده که مه وه". ناوبه ناویش قولی هله ماله می و چیکا داخراوه کانی پیشان ده دات. مام سه عیدی باوکی نکولی له و توندوتیژیه ناکات که له گهلیدا ده یکه من، "بویه به زنجیر ده یبه ستینه وه، زه عیفه یه و ده چیته دروه نابرومان ده بات". مام سه عید هه ناسه یه کی قولی هله لکیشاو وتی "زورم دکتور پیکر ده وه هیه چاری نه بووه هه مو مان به ده ستیه و تیک چوین". خیزانه که می به رژین بیژان له نه بوونی لایه نیک که تم جو ره نه خوشانه بگریته نه ستوی خوی و کار بؤ گه رانه و میان بکات بؤ ناو کومه لگا به له شو ده ونیکی ساغه وه، مام سه عید وتی "خوزگه حکومه ت شو نیک می بؤ تهرخان ده کردن، با که می کیش نیمه پشو بدین". تیپینی / ناوه کان خوازوان

له کوردستان که م نین نه و که سانه می عه قلیان له ده ستدا وهو له ناو ماله کاندایینان بؤ دروست کراوه، به تاییه ت ژنان، له به رنه وهی نه که ونه سه رشه قام و ده ست درژی نه کرتسه سه ریان، نه وانی میینه به له ده ستدانی عه قلیش یان هه رشه رفی بنه ماله زو ده که ونه بهر چلیسی هه ندیک له نیرینه کان. پاش بیستنی هه والی به ند کردنی کچیک ۱۹ سالان، له ناو ناو ده ستی ماله که یاندا، به یامینری رنوان سه ردانی ماله که یان ده کات له گونده کی سنوری گه رمیانه وهو چیروکی له ده ستدانی نه قلی به رژین و به ند کردنی، ده گپرتسه وه که به رژین دوو چاری حاله تیکی دهرونی بو، پاش نه وهی له سالی ۱۹۹۸ به به رچاری خوی برا که می بینی به هوی ته قینه وهی مینیک پییدا، پارچه پارچه ده پیت، له و کانه وه به رژین هوش له ده ستده داتو ده میک له ده ره وه ده ماله وه تا نه و راده می خیزانه که می چیت ناتوانن چاودیزی بکه نو بیارین، بریار ده دن له ناو ده ستده کایاندا به نندی بکه من، به رژین به گریان وه ده پارایه وه ده پوت "رزگارم که من، له نیاره وه به سوندو دار لیم ده دن". نه و، نه و نه دی له یاد مابوو ده یگپرایه وه که پاش نه وهی برا که می له گه رانیدا به وای پارچه مسو فافون له ده وریه می ماله که می خویاندا، له ناو ماله مینیکی پییدا

نه پینه کانی نه و دیو روخساری سوزان نه نوهر

که پیوستیان به یارمه تیه". سوزان نیکه رانیه له هه ندی ره فتار که تاکه کانی کومه لگای نیمه به سانایی پیاده دی ده که من ویی وایه که سانیک هه ن له ژنو پیاهو ماسک پوشن، پیاهو نیکش هه ن به قسه می رازاوه ژنان نیکش هه ن به نیریه یان نازاری که سانی به رامبه ر ده دن و ده لیت "هسته می هاوکاری له نیوان تاکه کانی کومه لگای نیمه به داخه وه زور که مه و زورن ته وانه می له کاتی کیشده له بؤ سهدان بؤ نه وهی زه فهر به رامبه ر که یان به رن یان هه ر نه می له ده ره وه پیی پییکه من". سوزان ته نوهر به وه ناسراوه که خوی دوره به ریژ ده گرتو هاوری نیه وه حه زی به خوندنه ویه "ژن پیوستی به هوشیاریه کی قوله بؤ نه وهی بتوانیت له م کومه لگایه دا بزى". بؤ ده ست خسته سه ر کیشه کانی کومه لگاش به نیازی ناماده کردنی به رنامه یه که وه لیت "تاییه تی ده که م به گریه به راویژ خراوه کانی کومه لگایه ته وانه می هوش یا بینایی یا نه دامانی جه سه یاهه سه وه ریکیان له ده ستداوه".

زه نگه کانی دایکی نه و کوره یارمه تیه کانی نه و نه وهی وا هه ست نه کات قهرزدار می نه". نه و کوره می سوزان باسی ده کات مندالیک بؤ چاری و بینایی له ده ستدایو نه شته رگه ریبه که می بریکی زور پارهی تیده چه وو، سوزانیش که پیی ده زانیت هاوری به کی خوی ده نیریت به و بره پارهی که پیوستیه تی بؤ نه شته رگه ریبه که می نیستا کوره که پاش نه شته رگه ریبه که ده پینیت. په یوه ندی کردنی نه و که سانه به ناوبرا وه ناماژدی پیده دات زور جار له ریگه می تاشنایه تی ته وانه ویه به که سیتی نه و که وه کو خیز خوازیک روی تیده که من. سوزان دیه ویت نه و هه هسته خیز خوازیه می هیه تی گه وه تره فراوانتر بیت و ده شانیت نه وه تهنه له ژر چهری ریکه خراویکدا ده پیت" هه لده ده ریکه خراویک دروست بکه م بؤ نه وهی به به ره وه می بتوانم هاوکاری که سانیک بکه م

بون می کیشه که یان و له یارمه تیه کانی نه و سودمه ندبون، هاندریکن وه ده لیت وای لیده که من به رده وام بیت له وه هه ولانه بو ده ستیورده ان له ژنیانی نه و که سانه می داوای یارمه تی لیده که من "ته گهرچی خوم دوره به ریژ ده گرم له هه مو شتی، به لام زور نریک ده به مه وه له و که سانه می پیوستیان به یارمه تیه". تهنه ت ناماژدی به وه دا که به شدار سولخی عه شایه ریشی کرده، نه و سولخی نه و باسی ده کات بؤ کچو کورپکی دلداربو که عه شیره ت بریاری کوشتنیانی دابوو، به لام برای کچه که وتبوی گهر ۵۰ و ره قه م بدین لییان ده گهریم و نایان کوژم، سوزانیش نه و ۵۰ و ره قیه می داینا بو گه شتیکی ده ره وهی هه ریمی پیبکات کرده دیاری و ژنیانی نه و دو که سه می پی کریمه که نیستا له هه ندران ژیان به سه ر ده بن. نه و که تم کارانه ده کات چاوه ری پی پاداشت نیه و ده لیت "من وه لامی

که سیکیش له وانه کرده". سوزان ته نوهری بیژری ته له فریونی گهل کوردستان له ناو خه لکدا به وه ناسراوه که به رده وام سه رقالی گرنگی دانه به شپوهو جل و به رگ و قزی، سوزان نه و بؤ چونه به راست ده زانیت وه که حه زیکی خوی و هاوکات وه که خوی ده لیت کاره مرؤییه کان به به شیک له بونی ده زانیت. بؤ نمونه هاوکاری کردنی نه و گه نه جه می هوشی له ده ستدایو (شیت) بو، که به درژی زستان پیلاوی له پی نه ده کرد له لای نه و یه مه سه له "خوم چوم پیلاوه کانم له پیکردو پیی وتم تو کچه که می ته له فریونی وتم به لی و گهر تم پیلاوانه له پی نه که می له هه واله کان باست نه که م، نه ویش رازی بوو پیلاوه کانی له پیکرد". بؤ نه و ژنیانی ناسوده می نیستای نه و که سانه می سه رده مانیک بریاری خوکوشتیان دابوو و سوزان هؤ کاریک بو بؤ چاره سه ر



نا/ نور

ته له فریونی گهل کوردستان سازی داوه، هه ولکیشه بؤ خسته روی دیوکی شاروهی که سیتی بیژریک که تهنه به رو که شیکی جوانی سه ر ۱۷ ناسراوه. نه و که سانه می هوشیان له ده ستداوه له لای من شایانی هاوکاری نه مه سال هاوکاری چهنه

ژنو کیشه کومه لایه تیه کانو یارمه تیدانی که سانیک که له لیواری مه رگدانو پیوستیان به دلنه وایی هیه، ته وه ری چاویکوه تیکه سه رنوان له گهل (سوزان ته نوهر) بیژری